

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 41

гр. гр.Велинград, 11.02.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, III - НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на единадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА

като разглежда докладваното от РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА Частно наказателно дело № 20225210200047 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 243, ал. 5 от НПК.

Образувано е по жалба на Р. В. К. против Постановление на РП-Пазарджик, ТО-Велинград, от 23.12.2021 г., с което на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК, е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 58/2020 г. по описа на РУ на МВР - Велинград, пр. преписка вх. № 1488/2019 г. по описа на РП-Пазарджик, ТО-Велинград, водено за престъпление по чл. 323, ал. 1 от НК.

В жалбата са наведени твърдения за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на атакувания прокурорски акт. Изложени са доводи, че разследването не е проведено пълно, обективно и всестранично, тъй като не са извършени всички възможни процесуално-следствени действия, необходими за правилното изясняване на фактическата обстановка по делото и разкриване на обективната истина. Оспорват се изводите на прокурора за несъставомерност на деянието по смисъла на чл. 323, ал. 1 от НК. Твърди се, че прокурорът не е обсъдил наличните по делото доказателства за обществен състав на престъпление по чл. 216 от НК и не е изложил никакви правни изводи в тази насока. Формулирано е искане за отмяна на обжалваното постановление и връщане на делото на РП-Пазарджик, ТО-Велинград за продължаване на разследването.

Съдът, след като се запозна с материалите по досъдебното производство

и подадената жалба, намира за установено следното:

Жалбата е подадена от надлежно легитимирана страна в законоустановения седемдневен срок по чл. 243, ал. 4 от НПК срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Преди разглеждане на жалбата по същество, съдът намира за необходимо да посочи, че обстоятелството, че престъплението по чл. 323 НК е в глава X „Престъпления против реда и общественото спокойствие“ от НК не изключва възникването на фигурата на пострадад (в този смисъл Решение № 30/04.02.2013 г. по н.д. № 2150/2012 г. на ВКС, II н.о.; Решение № 99/25.03.2009 г. по н.д. № 43/2009 г. на ВКС, III н.о.). Предвид това, съдът дължи разглеждането на депозираната жалба по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Досъдебно производство № 58/2020 г. по описа на РУ на МВР - Велинград, пр. преписка вх. № 1488/2019 г. по описа на РП -Пазарджик, ТО-Велинград, е образувано за това, че през месец септември 2019 г. в гр. Велинград, самоволно, не по установения от закона ред, е осъществено едно оспорвано от Р. В. К. от гр. Ямбол свое или чуждо, действително или предполагаемо право, като случаят не е маловажен - престъпление по чл. 323, ал. 1 от НК.

По воденото наказателно производство няма Л. привлечено в качеството на обвиняем.

От събраните в хода на разследването писмени и гласни доказателства се установява следната фактическа обстановка.

По силата на спогодба, одобрена с Определение от 01.03.2005 г. по гр.д. № 1131/2000 г. по описа на Районен съд-Пловдив, свид. Р.К. придобила правото на собственост върху лятна кухня с площ 30,70 кв.м., представляваща имот с идентификатор 10450.503.881.3 по КKKP на гр. Велинград, одобрени със Заповед № РД-18-1214/06.06.2018 г. на ИД на АГКК, с адрес: гр. Велинград, кв. „Чепино“, ул. „Никола Вапцаров“ № 114, построена в УПИ XXI-5849 от кв. 14 по плана на гр. Велинград, представляващ имот с идентификатор 10450.503.881 по КKKP на гр. Велинград, одобрени със Заповед № РД-18-1214/06.06.2018 г. на ИД на АГКК, ведно с припадащите се идеални части от правото на строеж върху урегулирания поземлен имот, а

свид. Й.Г. - придобил правото на собственост върху гараж, със застроена площ от 27 кв.м., представляващ имот с идентификатор 10450.503.881.2, с адрес: гр. Велинград, кв. „Чепино“, ул. „Никола Вапцаров“ № 114, построен в УПИ –ХХІ-5849 от кв. 14 по плана на гр. Велинград, представляващ имот с идентификатор 10450.503.881 по КККР на гр. Велинград, одобрени със Заповед № РД-18-1214/06.06.2018 г. на ИД на АГКК, ведно с припадащите се идеални части от правото на строеж върху урегулирания поземлен имот.

По силата на Договор № 576/30.07.2014 г. за продажба на общински недвижим имот по реда на чл. 35, ал. 3 от ЗОС, свид. Йордан Гешев придобил правото на собственост върху недвижим имот с идентификатор 10450.503.881 по КККР на гр. Велинград, одобрени със Заповед № РД-18-1214/06.06.2018 г. на ИД на АГКК, върху който са построени двата обекта.

С жалба вх. № 032-01-184/08.09.2014 г. свид. Йордан Гешев поискал от компетентните органи на Община Велинград да установят незаконност на постройката, собственост на свид. Райна К. и да разпоредят премахването ѝ. От своя страна свид. Райна К. подала жалба вх. № 032-01-185/08.09.2014 г. до Община Велинград, с която възразила срещу законосъобразността на извършената продажба на земята, върху която са разположени постройките. Същата подала жалба и до омбудсмана на Р. България с оплакване, че конституционно установеното ѝ право, каквото е правото на собственост, е нарушено вследствие на извършената от Община Велинград продажба на УПИ ХХІ-5849 по плана на гр. Велинград на свид. Йордан Гешев. С констативен протокол с вх. № 2008-04- 1406/11.09.2014 г., на служители от отдел „ИСИ“ при Община Велинград била извършена проверка по документи. Било констатирано реализирано допълващо застрояване в имот с идентификатор 10450.503.881 по КККР на гр. Велинград на една обща масивна сграда, която била разделена на два обекта с обща разделителна стена. Становището на комисията било, че е наЛ. спор от частно-правен характер, който следва да се разреши от съда по местонахождение на недвижимия имот.

По молба вх. № 94-00/449 от 22.06.2018 г. на свид. Р.К. до Кмета на Община Велинград започнала процедура по учредяване по административен ред на право на преминаване през поземлен имот с идентификатор 10450.503.881 по КККР на гр. Велинград. Със Заповед № 1089/08.08.2019 г.

на Кмета на Община Велинград било учредено в полза на свид. Р.К. право на преминаване през УПИ XXI-5849 в кв. 30 на гр. Велинград, находящ се в гр. Велинград, ул. „Никола Вапцаров“ № 114. Посочената Заповед № 1089/08.08.2019 г. на Кмета на Община Велинград впоследствие била отменена с Решение № 120/21.02.2020 г. по адм.д. № 967/2019 г. на Административен съд – Пазарджик.

Във връзка със становище на Община Велинград, обективизирано в писмо изх. № 94-00/3064 от 13.06.2019 г., че не възразява за премахване на строежа в имот с идентификатор 10450.503.881 и с даденото конструктивно становище, с което е препоръчано премахване или конструктивното укрепване на сградите, свид. Райна К. била уведомена писмено от свид. Йордан Гешев, че през месец септември 2019 г. ще пристъпи към събаряне на гаража и че с оглед предотвратяване на негативните последици за „лятната кухня“ следва да предприеме мерки за предотвратяването им.

Свидетелят Й.Г. предприел събарянето на собствения му обект с идентификатор 10450.503.881.2, с предназначение гараж, в периода между 30.09.2019 г. и 07.11.2019 г. С Констативен протокол от проверка на място на строеж от 28.11.2019 г., съставен от служители на Община Велинград, било установено, че в покривната плоча над обект с идентификатор 10450.503.881.2 има отвор, направен чрез срязване, с размери 4,83 м. по протежение на общата разделителна стена на обекта и обект с идентификатор 10450.503.881.3 и 1,90 м. перпендикулярно на нея. Установено било частично разрушаване на общата разделителната стена, с дебелина 25 см., в която е направен отвор с широчина 3,50 м., във височина под пояса -1,00 м. във входове, 1,20 м.-в средната си част и 0,80 см. към дъното на помещението. Извън този участък, в посока към вратата, тухлите били разместени. Извадените от разделителната стена тухли били подпрени в дъното на обект с идентификатор 10450.503.881.2. Установено било, че свид. Й.Г. е започнал изграждане, без разрешение за строеж, на нова двускатна дървена конструкция над целия строеж, в частта му гараж с идентификатор 10450.503.881.2.

За изградените в имот с идентификатор 10450.503.881 обекти на собствениците не били издавани строителни книжа и документи, видно от констативен акт от проверка на място от 28.11.2019 г. Разрешение № 108 от

12.11.1967 г. за строеж на гараж с площ 15 кв.м. било издадено на наследодателя на свидетелите Райна Гешева и Й.Г. - Васил Гешев. Не било издадено техническо предписание от главния архитект за събаряне на обект с идентификатор 10450.503.881.2, собственост на свид. Й.Г., както и заповед от кмета на Община Велинград. Нямало уведомление по чл. 197, ал. 1 от ЗУТ от собственика Й.Г., съобразявайки изрично поисканото уточнение по започната по негова инициатива преписка по заявление вх. № 94-00/3064 от 10.06.2019 г. и писмо на Община Велинград изх. № 94-00/3064 от 13.06.2019 г.

Длъжностните лица, извършили проверката, изразили становище, че е необходимо да бъдат предприети незабавни, възможно най-евтини мерки за временно укрепване на собствеността по делбен протокол на свид. Р.К., за периода до приключване на проверката за установяване на състоянието на обектите и необходимите ремонтни и възстановителни дейности, както и дали строежът, поради естествено износване или други обстоятелства е станал опасен за здравето и живота на гражданите, е негоден за използване, застрашен е от самосрутване, създава условия за възникване на пожар или е вреден в санитарно-хигиенно отношение и не може да се поправи или заздравя. На същата дата - 28.11.2019 г. било проведено изслушване на собствениците на самостоятелните обекти, обективизирано в протокол вх. № 92-00/4132 във връзка с отправено от свид. Райна К. искане за отремонтиране на сградата.

На 10.01.2020 г. било проведено заседание на Комисия по чл. 196, ал. 1 ЗУТ, за което бил съставен Протокол вх. № 92-00/206/22.01.2020 г. На него било взето решение да се предложи на Кмета на Община Велинград да издаде заповед по чл. 195, ал. 4 от ЗУТ при направено изрично искане.

Със Заповед № 82/23.01.2020 г. на Кмета на Община Велинград било спряно производството по чл. 225а, ал. 1 ЗУТ за премахване на незаконен строеж на основание чл. 225, ал. 2, т. 1 - постройки на допълващо застрояване с идентификатори 1045.503.881.2 и 10450.503.881.3, изградени в поземлен имот с идентификатор 1045.503.881 по КККР на гр. Велинград. Със същата заповед било прекратено започнатото производство вх. № 94-00/8649 от 25.11.2019 г. за премахване на незаконен строеж на постройки на допълващо застрояване (без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж), върху горепосочения поземлен имот.

Със Заповед № 404/11.03.2020 г. на Кмета на Община Велинград бил постановен отказ за издаване на Заповед по чл. 195, ал. 4 от ЗУТ за поправяне и заздравяване на постройки на допълващо застрояване 1045.503.881.2 и 1045.503.881.3, изградени в имот с идентификатор 1045.503.881 по КККР на гр. Велинград.

Няма данни за датата на съобщаване на заповедта, но видно от подадената до РП-Пазарджик, ТО-Велинград жалба вх. № 1488/19 от 12.05.2020 г. от свид. Райна К., на 08.05.2020 г. - датата на изпращане на жалбата по пощата, същата е била уведомена за нея.

На жалбоподателката Райна К. било издадено Разрешение за строеж № 111/29.06.2020 г. от Главен архитект на Община Велинград за укрепване и реконструкция на съществуваща сграда на допълващо застрояване - лятна кухня в УПИ ХХІ-5849, пл. № 881, в кв. 30 на гр. Велинград.

С Решение № 865/05.11.2020 г. по адм. дело № 801/2020 г. по описа на Административен съд – Пазарджик е било отменено Разрешение за строеж № 111/29.06.2020 г. на Главен архитект на Община Велинград, но впоследствие това решение на Административен съд – Пазарджик е било отменено с Решение № 7911/01.07.2021 г. по адм. дело № 1254/2021 г. по описа на Върховен административен съд и е била отхвърлена жалбата на Й.Г. срещу Разрешение за строеж № 111/29.06.2020г. на Главен архитект на Община Велинград

За да постанови обжалваното постановление, представителят на държавното обвинение е приел от правна страна, че от събрания доказателствен материал и установената по делото фактическа обстановка не може да се направи извод, че е осъществено престъпление по чл. 323, ал. 1 от НК.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с материалите по делото и извърши преценка по реда на чл. 243, ал. 5 от НПК на обосноваността и законосъобразността на постановлението за прекратяване на наказателното производство, намира, че на този етап от разследването не може да се изведе аргументиран извод за липса на данни за осъществен състав на престъпление по чл. 323, ал. 1 от НК, тъй като не са извършени всички необходими процесуално-следствени действия за изясняване на правнорелевантните факти по делото и проверка на събрания доказателствен

материал.

Самоуправството е престъпление против законовия ред, който регулира отношенията между правните субекти. Изпълнителното деяние на престъплението по чл. 323, ал.1 от НК се изразява в осъществяване не по установения от закона ред на едно оспорвано от друго, свое или чуждо, действително или предполагаемо право. От обективна страна, за да е осъществен състава на престъплението по чл. 323, ал. 1 от НК, се изисква преди започване на самоуправните действия да е съществувал правен спор между извършителя и пострадалия. За да се приеме, че е нал. правен спор е необходимо единствено да бъде обективизирано различие и несъответствие във волята и вижданията на два правни субекта, относно дадено право. Ирелевантно за съставомерността на деянието от обективна страна е дали оспорваното право е реално съществуващо или мнимо, както и дали спорът е отнесен за решаване пред съд. Следователно, за да има изобщо възможност да се извърши самоуправство, трябва да има възникнал спор за имуществено право между две страни, изразяващ се или в несъгласие със съществуването на правото или с избрания начин за осъществяването му. Деецът следва да е страна по правоотношението, правото му да се оспорва от насрещната страна и вместо да отнесе спора за решаване до съда или до друг компетентен орган, той сам да осъществи спорната престация. Престацията се намира в насрещната страна и деецът, който претендира за нея, я завладява не по установения от закона ред – т.е. в нарушение на законите, които уреждат реда за решаване на правни спорове.

На първо място, настоящият съдебен състав счита, че в процесния случай, прокурорът неправилно е приел, че между свид. Й.Г. и свид. Р.К. не е съществувал правен спор. Претенцията на свид. Й.Г. за извършване проверка за констатиране на незаконно строителство на построената в имот с идентификатор 1045.503.881 по КККР на гр. Велинград лятна кухня с идентификатор 1045.503.881. 3, на която свид. Р.К. се легитимира като собственик, ведно с припадащите се идеални части от правото на строеж върху имота и искането за премахването ѝ, както и недопускането на свид. Р.К. от свид. Й.Г. да преминава през поземления имот с идентификатор 1045.503.881, несъмнено сочи на наличието на предхождащ спор между двамата относно правото на свид. Р.К. да държи постройка в чужд имот и да ползва земята за обслужването ѝ. От друга страна, подадената жалба от свид.

Р.К., с която е възразила срещу законосъобразността на извършената в полза на свид. Й.Г. продажба на земята, върху която са разположени постройките, също сочи на наличието на спор за имуществено право между двамата.

Разпитана като свидетел в хода на досъдебното производство свид. Р.К. заявява, че на 04.06.2020 г. свид. Й.Г. е сложил катинар на вратата на двора на поземления имот, в който се намира лятната кухня и оттогава не ѝ дава да преминава през имота ѝ, ограничил е достъпа ѝ до лятната кухня и тя не може да влезе в своя имот, не може да извърши укрепване на лятната кухня и не може да я ползва. От своя страна свид. Й.Г. отрича да е ограничавал достъпа на свид. Р.К. до имота, като заключва вратата на дворното място, в което е построена лятната кухня на свид. Р.К., но заявява готовност да предприеме такива действия. В постановлението за прекратяване на наказателното производство прокурорът не е анализирал събраните гласни доказателства чрез разпита на свидетелите Й.Г. и Р.К. и не е посочил на кои от тях дава вяра и на кои не, респ. защо възприема едните от тях, а другите не. Доколкото е наЛ. противоречие в показанията на свидетелите Й.Г. и Р.К. за преодоляване на същите следва да бъде проведена очна ставка между двамата, както и установяване и провеждане на разпит на други свидетели, каквито според изложеното от свид. Р.К. има, за да се установи по несъмнен и категоричен начин предприел ли или не действията свид. Й.Г. по ограничаване достъпа на свид. Р.К. до нейния имот, респ. в какво точно се изразяват тези действия и кога са извършени. Недопускането на свид. Р.К. до имота ѝ несъмнено ограничава ползването на същия като елемент от съдържанието на правото на собственост върху имота и при евентуално безспорно установяване на това обстоятелство и наличието на предхождащ правен спор с дееца относно имущественото право е наЛ. основание да се формира извод за осъществен състав на престъплението по чл. 323, ал. 1 от НК.

Не могат да бъдат споделени изводите на прокурора, че свид. Й.Г. не е извършил самоуправни действия, недопускайки свид. Р.К. до имота, тъй като тя нямала учредено право на преминаване през него, защото с Решение № 120/21.02.2020 г. по адм. дело № 967/2019 г. на Административен съд – Пазарджик била отменена Заповед № 1089/08.08.2019 г. на Кмета на Община Велинград за учредяване право на преминаване в полза на свид. Р.К.. Видно от съдържанието на Решение № 120/21.02.2020 г. по адм. дело № 967/2019 г.

на Административен съд – Пазарджик, въпросната заповед на кмета на Община Велинград е отменена с аргумента, че в процесния случай е неприложима правната норма на чл. 192, ал. 2 от ЗУТ, съгласно която право на преминаване през чужд поземлен имот може да се учредява принудително само когато не е постигнато съгласие между собствениците на поземлените имоти. Съдът е приел, че в разглеждания случай свид. Р.К. не се легитимира като собственик на поземления имот, а само притежава постройка в чуждия поземлен имот. Доколкото в случая се касае до собственост на имот и собственост на сграда, построена в същия имот, не са наЛ. предпоставките на чл. 192, ал. 2 от ЗУТ и затова Заповед № 1089/08.08.2019 г. на Кмета на Община Велинград, с която на основание чл. 192, ал. 2 от ЗУТ е учредено право на преминаване през поземлен имот с идентификатор 10450.503.881 по КККР на гр. Велинград е била отменена. По аргумент от чл. 64 от ЗС свид. Р.К. в качеството си на собственик на постройка, находяща се в чужд поземлен имот, има право да ползва земята, доколкото това е необходимо за използването на постройката ѝ според нейното предназначение, освен ако в акта, с който ѝ е отстъпено правото е постановено друго, за което данни в случая няма. Обстоятелството, че в случая не е учредено право на преминаване през поземления имот на свид. Й.Н, в полза на свид. Р.К., която притежава постройка в неговия имот, не означава, че свид. Р.К. няма право да ползва поземления имот, доколкото това е необходимо за използването на постройката според нейното предназначение. Промяната на фактическото положение, довела до невъзможност на свид. Р.К. да ползва имота си, при съществуващ предхождащ правен спор с дееца относно имущественото право, води до осъществяване състава на престъплението по чл. 323, ал. 1 от НК.

Предвид горното съдът счита, че прокурорът е прекратил наказателното производство при неизяснена в достатъчна степен фактическа обстановка. Едва след извършване на необходимите процесуално-следствени действия за преодоляване противоречията в показанията на свидетелите Р.К. и Й.Н, събиране на всички възможни гласни доказателства по делото, и анализ на доказателствения материал в пълен обем, може да бъде направен правилен и обоснован извод за наличието или липсата на осъществен състав на престъпление по чл. 323, ал. 1 от НК.

Отделно от това, прокурорът е приел в обжалваното постановление, че деянието е несъставомерно по чл. 323, ал. 1 НК, но не е изложил никакви

фактически и правни съображения дали от събраните по делото доказателства не се установява да е осъществен друг състав на престъпление по смисъла на НК.

От анализа на събраната по делото доказателствена съвкупност се установяват безспорни данни, че свид. Й.Г. е предприел действия по събарянето на собствения си гараж, с който лятната кухня на свид. Р.К. има обща стена, което е довело до частичното разрушаване на лятната кухня. Следователно доколкото свид. Й.Г. е разрушил частично чужда недвижима вещ, то наЛ. са данни за негово поведение, което може да се субсумира под правната норма на чл. 216, ал. 4 от НК, като се има предвид размера на щетите, установени в заключението на извършената в хода на досъдебното производство финансово-счетоводна експертиза. Дори и наличните по делото доказателствени източници да аргументират извода за извършено престъпление по чл. 216, ал. 4 от НК, което е от частен характер и се преследва по тѣжба на пострадалия, то това обстоятелство не води до прекратяване на наказателното производство. Съгласно чл. 50 от НПК когато на досъдебното производство се установи, че престъплението се преследва по тѣжба на пострадалия, наказателното производство се спира, като прокурорът уведомява пострадалия за правото му да подаде тѣжба по реда на чл. 81 от НПК, ако не са наЛ. основанията по чл. 49 от НПК.

Гореизложеното обосновава извод за незаконосъобразност на обжалваното постановление и налага неговата отмяна и връщане на делото на РП-Пазарджик, ТО-Велинград. След анализ на събраните по делото доказателства следва да бъдат преценени и данни за наличието на друго престъпление по смисъла на НК, освен това по чл. 323, ал. 1 от НК, като при преценката си прокурорът следва да изложи фактически и правни съображения.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното постановление следва да бъде отменено, като незаконосъобразно и необосновано, а делото да бъде върнато на РП - Пазарджик, ТО - Велинград, за изпълнение на дадените в обстоятелствената част на настоящото определение указания.

Така мотивиран и на основание чл. 243, ал. 6, т. 3 от НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Постановление на Районна прокуратура-Пазарджик, ТО-Велинград, от 23.12.2021 г., с което на основание чл. 24 З, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК, е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 58/2020 г. по описа на РУ на МВР - Велинград, пр. преписка вх. № 1488/2019 г. по описа на РП -Пазарджик, ТО-Велинград, водено за престъпление по чл. 323, ал. 1 от НК.

ВРЪЩА делото на РП-Пазарджик, ТО-Велинград, за изпълнение на указанията, посочени в обстоятелствената част на определението.

Определението подлежи на обжалване и протест пред Окръжен съд-Пазарджик в 7-дневен срок от съобщаването му.

Препис от определението да се изпрати на жалбоподателя Р.К. и на РП-Пазарджик, ТО-Велинград.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____